

Çocuk ve Minyatür Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Minyatür Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Leo yeşil bir çayırın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu. Yedi yaşındaydı, sıcak açık kahverengi teni ve kısa kıvrırcık koyu kahverengi saçları vardı. Büyük yuvarlak ela kahverengi gözleri merakla parlıyordu. Nereye gitse kırmızı bir tişört, mavi kot tulum ve sarı lastik çizme giyerdi. Güneşli bir sabah, Leo çayırdan gelen yumuşak, komik bir ses duydu.

Leo sesi takip etti ve çitin yanında duran minyatür bir eşek buldu. Eşegin yumuşak gri-kahverengi bir tüyü, krem rengi bir burnu ve uzun sarkık kulakları vardı. Boynunda küçük pirinç bir çingiraklı parlak mavi bir yular vardı. "Merhaba," diye fısıldadı Leo. Eşek büyük koyu yumuşak gözlerini kırptı ve bir adım yaklaştı. Leo'nun kalbi gülümsedi.

Leo eŖeęe burnundaki kck koyu lekeler yznden Pepper adını verdi. Pepper yaklaŖık byk bir kpek boyutundaydı ve Leo'nun gęsne ulaŖıyordu. "Tam benim boyumdasın!" diye gld Leo. YumuŖaka Pepper'ın kısa dik yelesini okŖadı ve yeŖil kanvas antasından ıtır bir havu uzattı. Pepper mutlu bir Ŗekilde onu kemirdi ve kck pirin ıngırak ınladı. Yeni bir dostluk baŖlamıŖtı.

Leo okuldan sonra her gün Pepper'ı ziyaret ederdi. Çayırda kovalamaca oynarlardı ve Pepper küçük sağlam toynaklarını sevinçle tekmelerdi. Leo Pepper'ın püsküllü kuyruğunu fırçalar ve ona hikâyeler anlatırdı. Ama serin bir akşam, Leo Pepper'ın titrediğini fark etti. "Düzgün bir barınağa ihtiyacın var," dedi Leo. "Kendine ait sıcak, kuru bir yer." Pepper'ın uzun kulakları sarktı ve Leo'ya yaslandı.

Leo ailesinden yardım istedi. "Minyatür eşeklerin rüzgârdan ve yağmurdan korunacak bir barınağa ihtiyacı var," dedi babası. "Ve dinlenmek için yumuşak yataklığa." Leo ciddiyle başını salladı. Pastel boylarla bir plan çizdi: geniş kapılı ve pencereli küçük ahşap bir ev. "Onu seninle birlikte yapacağım," diye söz verdi babası. Leo'nun dişi eksik gülümsemesi iyice genişledi. Pepper sanki "Beni de say!" der gibi anırdı.

Ertesi gün Leo ve babası tahta, çivi ve bir çekiç topladı. Leo yeşil çantasında küçük tahtalar taşıdı. Pepper merakla izledi, sarkık kulakları seğiriyordu. "Burası senin yeni evin olacak," diye açıkladı Leo. Pepper tahtaları kokladı ve yeri patisiyle eşeledi. Leo dikkatlice çekiçledi, sarı lastik çizmeleri ritimle tıklıyordu. Öğlene doğru iskelet dimdik ayaktaaydı.

Duvarları ve çatıyı yaptılar ve Leo kapıyı Pepper'ın yuları gibi parlak maviye boyadı. İçeriye yumuşak bir yatak için taze saman serdi. "İşte!" dedi Leo. "Artık sıcak ve kuru olacaksın." Pepper içeri tırıs gitti, iki kez döndü ve mutlu bir iç çekişle yattı. Pirinç çingirak yumuşakça cınladı. Leo gurur duydu. Doğru bakım, güvenli ve rahat bir yuva demekti.

Her sabah Leo Pepper'ın su kovasını doldurdu ve ona taze saman verdi. Pepper'ın gri-kahverengi tüyünü parlayana kadar fırçaladı. "Temiz bir eşek mutlu bir eşektir," dedi Leo. Pepper'ın krem rengi burnu memnuniyetle seğirdi. Leo küçük hayvanların günlük bakıma ihtiyacı olduğunu öğrendi: yiyecek, su ve güzel bir fırçalama. Bir kontrol listesi yazdı ve duvarına yapıştırdı.

Leo Pepper'ın da eğlenmesini istiyordu. Bir ağaç dalından yumuşak bir top asılı bir ip astı ve Pepper burnuyla onu dürttü. Saman balyalarının arkasında saklambaç oynadılar. Leo büyük bir lastik top yuvarladı ve Pepper onu kovaladı, küçük toynaklarını tekmeledi. "Sen çok oyuncu bir eşeksin!" diye kıkırdadı Leo. Çayır mutlu anırmalarla yankılandı.

Rüzgârlı günlerde Leo Pepper'ın sırtına yumuşak kırmızı battaniyesini örttü. "Bu seni sıcacık tutacak," dedi. Pepper onu gururla giydi, yürürken mavi yuların çingırağı çınılıyordu. Leo onu çayır yolunda sakın yürüyüşlere çıkardı. Çiçekleri koklamak ve kelebekleri izlemek için durdular. Pepper'ın uzun kulakları küçük radar antenleri gibi dönüyordu. Her yürüyüş neşeli bir maceraydı.

Bir öğleden sonra soğuk bir yağmur yağmaya başladı. Leo aceleyle barınağa gitti ve Pepper'ı dışarıda endişeli bir şekilde dururken buldu. "Ne oldu?" diye sordu Leo. Kapının yanındaki samanın nemli olduğunu fark etti. "Endişelenme, düzelteceğim." Leo kuru saman ve bir tahta getirdi. Babasının yardımıyla zemini biraz yükseltti. "Artık yağmur içeri giremez," dedi Leo. Pepper omzuna burnunu dayadı.

Ertesi gün güneşli ve aydınlıktı. Leo özel bir zenginleştirme günü planladı. Pepper bulsun diye çayıra havuç parçaları sakladı. Pepper kokladı ve aradı, krem rengi burnu seğiriyordu. "Aferin oğluma!" diye tezahürat yaptı Leo her seferinde Pepper bir ödül bulduğunda. Yumuşak bir iple halat çekme oynadılar ve küçük bir kütüğün üzerinden yürümeyi çalıştılar. Pepper mutlu ve sağlıklıydı.

Leo'nun arkadaşları Pepper'la tanışmaya geldi. Tüyünü fırçaladılar ve ona çıtır elmalar yedirdiler. "Ne kadar da uysal!" dediler. Leo parladı. "Küçük hayvanların doğru bakıma ihtiyacı var," dedi onlara. "İyi bir barınak, sağlıklı yiyecek ve bolca sevgi." Pepper sakince durdu, pirinç çingırağı çınlıyordu. Herkes Pepper'ın gördükleri en mutlu minyatür eşek olduğunda hemfikirdi.

Mevsimler geçtikçe Leo ve Pepper birçok neşeli macerayı paylaştı. Çayırda piknik yaptılar ve birlikte gün batımlarını izlediler. Pepper güçlendi ve oyunbazlaştı, Leo daha sorumlu oldu. "Sen benim en iyi arkadaşımsın," diye fısıldadı Leo bir akşam. Pepper başını Leo'nun göğsüne yasladı ve mutlu bir iç çekti. Dostlukları derin ve gerçek olmuştu.

Leo, küçük hayvanların bile sevgiye, ilgiye ve doğru türde bir yuvaya layık olduğunu öğrendi. Pepper'ın barınağını temiz ve sıcak tuttu. Pepper'ın her gün taze suyu ve samanı olduğundan emin oldu. Ve oyunlara ve sakin yürüyüşlere her zaman zamanı vardı. Pepper'ın koyu gözleri güvenle parlıyordu. Küçük eşek güvende ve sevildiğini biliyordu.

Ve böylece, yeşil çayırda, bir çocuk ve minyatür eşiği mutlu bir şekilde yaşadılar. Leo'nun kırmızı tişörtüne ve mavi tulumuna sık sık saman parçaları yapıştırdı ve sarı çizmeleri yürüyüşlerden çamurluydu. Ama dişi eksik gülümsemesi her zaman parlaktı. Pepper'ın mavi yularının çingırağı çayırda çinlardı, dostluğun ve doğru bakımın harika bir yuva yarattığını söyleyen mutlu bir ses.